

సుగుణ వ్యాధులు

నూజివీటి

స్నానం గంట గణాని లాడింది పిల్లలూ, మేష్టర్లూ ఎవరి రూములకునాళ్ళు పోతున్నారు అప్పుడే రిక్తా దీగన సుగుణ గమ్మన పాదాష్ట్రులు రూములోకి వెళ్లి వంతకం చేసి, సైన్సు లేబు లేటరీ వైపు చకచకా వెళ్లిపోయింది ఆమె వెనకే — క్లాసు పిల్లలు పికపికలతో వచ్చారు అంతకు ముందే ఆటెండరు వరికలాంస్పి సరిచేసి ఉంచడం వల్ల సుగుణ — ఆటెండర్లువేసి, పాతం ప్రారంభించింది. పాతం ఓ పది నిమిషాలు సాగేసరి కల్లా ఒక ఆరేళ్ళ పిల్ల విడుస్తూ తోవలకు వచ్చింది. వస్తూనే “మరేం నాన్నా” అంటూ కుర్చీ వీడువు ప్రారంభించింది త్రోవలు చూపారు అయ్యారు. సుగుణ గమ్మన కుర్చీలోంచి లేచి, ఆ పిల్లకు ఎదురు వెళ్లి “ఏం—ఉన్న—వినయ్యం దమ్మా” అంటూ ఎత్తుకుని, పేబులుమీద కూర్చోపెట్టింది. ఉన్న విడువు మానలేదు కానీ కృతి తగ్గించి “మరేం — నాన్న కావాలి” అంది కళ్ళు నలుపుకుంటూ

“మీ నాన్నగారేనా — వస్తారమ్మా — క్లాసుకి వెళ్లారు. అలా బుద్ధిగా కూర్చో” అంది ఆమె. కానీ, ఉన్న అలా కాదు ఎలాగా కూర్చోదల్చుకోలేదు. పేబులుమించి కిందికి దిగుతూ “ఊ ఇప్పుడే కావాలి” అంది.

“ఎందుకూ” అంది సుగుణ ఏవనాలో తెలిక

“మరేం — మా అమ్మ లేదని, నన్ను మా క్లాసు వాళ్ళ జాబ్బులో ఉండనివ్వలేదు. అందుకని, నాకు అమ్మ కావాలి” అంది విడువునూని. సుగుణ బుర్ర గోక్కుంది. ఏవని కమాధానం చెప్పిలో

తెలిక ఆనక, “మీ అమ్మగారేనా, వస్తారమ్మా— నువ్వు ఎంచక్కా చదువుకుని, నా అంతదానివి అయ్యే వరికి వస్తారు—ఏ? — ఏదీ మరి నువ్వు” అంది ఆ మాటలకు ఉన్న నవ్వేకన్నా ముందు మిగతా పిల్లలు నవ్వేరు సుగుణ చక్రన వాళ్ళకేసి చూసి, మళ్ళీ ఉన్నవేపు చూస్తూ “ఏదీ నవ్వమ్మా బంగారు తల్లిలా వచ్చాలి మరి” అంది ఉన్న కన్నీటి కళ్ళు తళతళ మెరిశాయి “నిజంగానా” అంది “అవునమ్మా” అంది సుగుణ ఉన్న కళ్ళు తుడిచేసుకుని, “మా పిన్ని మంచిది” అంటూ సుగుణ బుగ్గమీద ముద్దు పెట్టుకుని, వరిగెట్టుకుంటూ వెళ్లిపోయింది. ఆమె వెళ్ళిన వైపు చూసి, సుగుణ చిన్నగా నిట్టూర్చింది

“ఎవరు మేడవే” అంది గుంపులోంచి ఒక గాజాల కంతం

“రాజారావు మేషెర్రి కూతురోయబ్బ” అంది మరో కంతం

“అవునట — ఆయన డా”

“నరిసరి . పారంకోకి రండి” అంది సుగుణ కంతం దాంతో నవ్వు మణిగిపోయింది మరి కాస్తేసటిలో గంట అయిపోయింది క్లాసు పిల్లలు వెళ్లిపోయారు రాజారావు కూతురితో నవో వచ్చి తన కుర్చీలో కూర్చున్నాడు సుగుణ వ్రయోగం చేసి చూపిన వరికలాంస్పి పద్ది, తన కుర్చీలో కూర్చుంది ఉన్న తండ్రి దగ్గర నుంచి లేచి, సుగుణ వద్దకు వెళ్ళింది. రాజారావు కూతురుకేసి చూసి చిన్నగా నవ్వుతూ “మీరు దీనికి జాగా చనువై పోయారు. పాపం — మీ ప్రాణం కోరుక్కు

లింట్ంది ఇందాక — క్లాసు మధ్యలో వల మారాం చేసిందట కదూ” అన్నాడు సుగు సుద్దేలింది సుగుణ కమాధానంగా చిన్నగా నవ్వు పూరుకుంది.

* * *
కాలవక్రం మరో రెండు మూడు వారాలు తిరిగి, ఓ ఆదివారం దగ్గరకొచ్చి కాస్తేసాగింది. పాయంత్రం అనడంవల్ల, సుగుణ ఇంటిముందు వాకట్లో కుర్చీలో కూర్చుని ఉన్నా — తన చెల్లెలు రాధ అడుకునే ఆటలు చూడసాగింది

ఉన్న, రాధ కాస్తేసే, తొక్కుడుచిళ్ళ ఆడారు. తర్వాత—వేలా బండ, తుబెందుల బెండూ, వానా టప్పాలటి ఆటలు చాలా ఆడి, విసుగుచెందారు

“చచ్చ — ఈ పాదాలులొద్దోయబ్బ” అంది

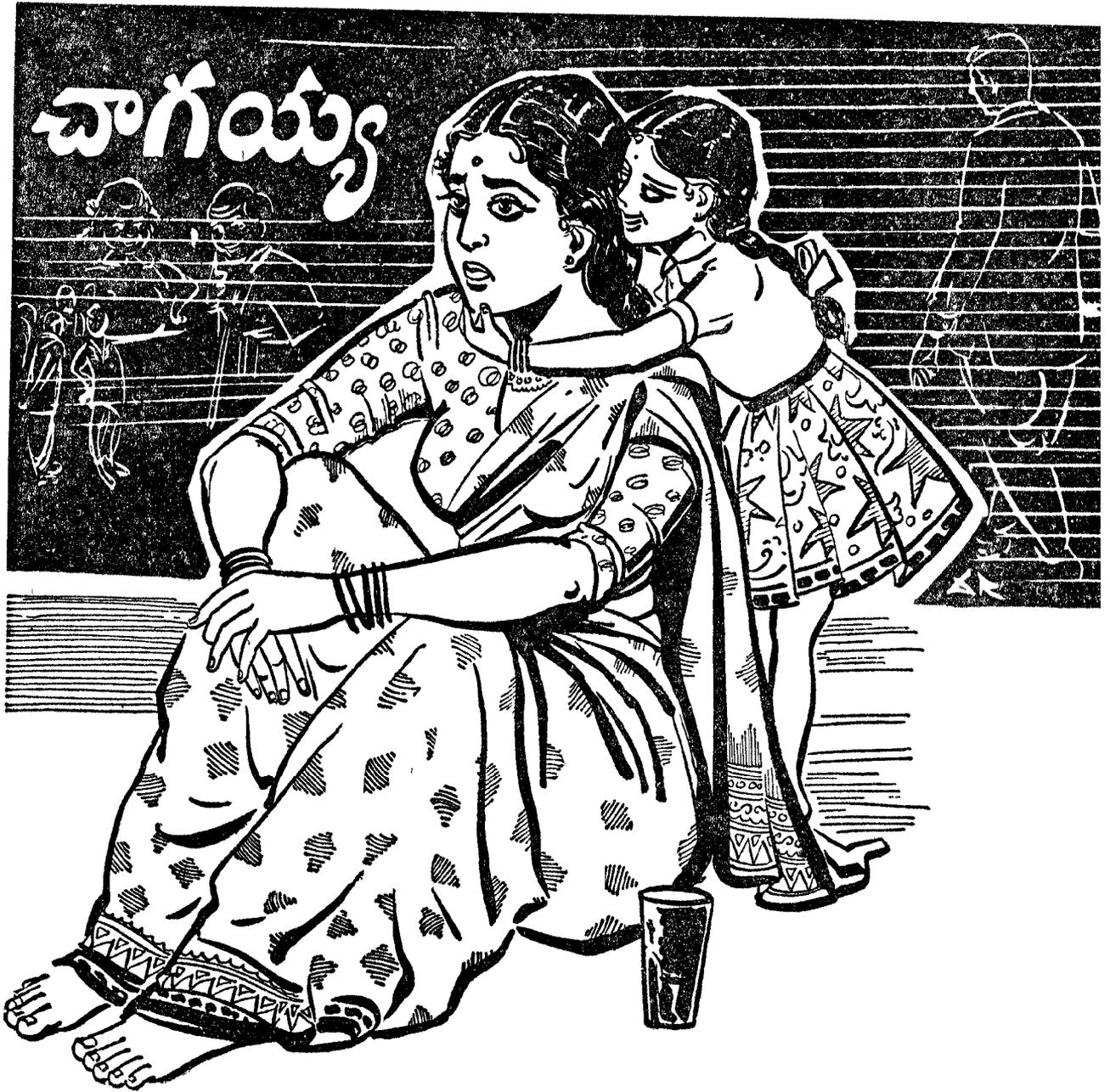
రాధ బాట్టు వెనక్కు తోసుకుంటూ

“అయితే మరే వాడదాం” అంది ఉన్న

రాధ ఒక్క నిమిషం బుగ్గన వేలుపెట్టుకుని ఆలోచించి, “ఆ తోచింది నాకు—మరేం—దొంగట ఆడదాం—ఏం” అంది రాధ ఆమె చెయ్యి వట్టుకుని, ఆట నియమాలు చెప్పతూ “ఇది—మా అక్క అమ్మట్ట—ఏం—దొంగ ముట్టుకునేలోగా—అమ్మని లాకేతే — ఇంక — అవుటు లేదన్నమాట” అంది చేతులు ఎగరేసి, ఉన్న వైపు చూస్తూ. కానీ ఉన్న ఆటవిషయం వినడంలేదు అమ్మమాట విన బద్దంతోనే, ఆమె కళ్ళల్లో నీరు తిరిగింది అది గ్రహించిన రాధ “బావ కదూ — నీ కమ్మ లేదుగా — అందుకని ఏడుస్తున్నావా” అంది ఆమెని చేయబోతున్న ఉన్న, ఆ మాటలో అంతవని

ఆంధ్రపత్రిక ప్రవారక

చాగయ్య

చేసింది పిల్లల ఆటమీదగా, ఊహాకంఠాకి వెళ్ళిన సుగుణ ఉన్న ఏడుపుతో తిరిగిచ్చి “ఏం ఉన్నా—ఏవయ్యందమ్మా—పడ్డా—ఏవే రాదా— ఏం? మాట్లాడవే— బెల్లం మొత్తిన రాయిలా— అంటూ గదమాయిందింది రాధ ఆ మాటలకు బుగ్గలు నొక్కుకుంటూ “నేనేవన్నానమ్మా— “అమ్మ లేదంటే ఏడుస్తోంది” అని, అక్క పెట్ట బోయేవి అందకుండా వరిగెట్టుకెళ్ళిపోయింది చెల్లెల్లిమీద ఆరుపు మాని, సుగుణ ఉన్న నమూదాయించబోయింది

“నేను వచ్చను. నా కమ్మకావాలి” అంది ఉన్న స్త్రీరంగా

“వస్తారు అదే మరి— అలా ఏడుస్తే రారు.” ఉన్న కనారి యిలాటే మాటలు వివదల్చుకో

ఆంధ్రపంచిత్రావరప్రతిక

లేదు. మాటలవల్ల పని జరగదని గ్రహించి “ఏళ్లేదు మా అమ్మ రావాలి. లేకపోతే నేనూ మా అమ్మ దగ్గరికి పోతా” అంటూ అరిచింది. సుగుణ ఉలిక్కిపడి, “వ్వు, తప్పవూ అలా అనకూడదు” అంది ఇంతలో బయటనుంచి రాజారావు వచ్చాడు అతన్ని చూసి సుగుణ లేచి నుంచుంది

“వచ్చుడు చూసినా, మీతో గారం తప్ప దీనికేం పని లేనట్టుండే” అంటూ రాజారావు కూతురి వంకమాసి, “ఏం తల్లి ఏం కావాలి” అన్నాడు

“అమ్మ” అంది ఉన్న స్త్రీమితంగా

రాజారావు ముఖం మండిన బల్బులా, కాంతి హీనం అయిపోయింది ఉన్నవైపున ఉన్న పూషారు చచ్చిపోయింది ముసి వాడిపోయిన తోటకూర కాదలా వారిపోయి, కూతుర్ని ఎత్తుకుని “అమ్మ

వస్తుందమ్మా” అని గొణుక్కుంటూ జాతాపలకు, వెళ్ళిపోయాడు. సుగుణ చివ్వుగా విట్టార్చి లోపల లయ వెళ్ళింది.

ఆ రాత్రి సుగుణ తల్లి రత్నమ్మగారు భోజనా అయ్యాక తోకాధిరామాయణం ప్రారంభించి, అటు నుంచి రాజారావు సంసారం మీదికి మారింది

“ఏం జీవితాలో తల్లి— ఏ క్షణమూ మనవి కాదు వక్కవాలూ వాళ్ళు లేరు. అతను—అతనే—రాజారావు పాపం ఈజీ రతనికి బదిలీ— అయ్యందట ఇంకో వారానికి టూ ఊరు రావాలనంగా—అలా రాత్రి దీపం వెలిగించి, చిట్టి తుడుస్తోందట అతని వెళ్ళాం—అంటే—కొంగు—కొరిక కేళి చూడండి

గూణం ఇరవై రెట్లు అధికమై శరీరం బెరడు వట్టిపోతుంది.

శరీర ధాతువులు అనేక జీవకణముల కలయిక వల్ల ఏర్పడవని, యీ జీవకణములు టిన్యూఖ్యులు అనే ద్రవములో ముణిగివుంటవని యిది వరకే తెలుసుకొన్నాము. ఈ జీవకణముల పై పొరణ (Cell wall) ద్వారా రక్తంలోనుంచి వచ్చే వస్తువులు జీవకణ శరీరంలోకి, జీవకణంలో జరిగే కార్యకలాపంవల్ల తయారయిన వస్తువులు రక్తంలోకి, పోతూ ఉంటవి. వేటిని పోస్వివోల్ వేటిని పోస్వివోరాద్ నిర్ణయించే శక్తి జీవకణమును పరిరక్షించే పై పొరకు ఉన్నది. ఆ శక్తి అందులో ఉన్న కాలెస్టరాలు వల్లనే కలుగుతుంది. ఇది ముఖ్యంగా జీవకణ మధ్యలో ఉన్న న్యూక్లియస్ లో అధికంగా ఉంటుంది. ఈ పొరలపై నీటిలో కరగిపోని వస్తువులతో తయారుకావాలి. కాలెస్టరాలు అటువంటి వస్తువు.

మెదడులో ఉండే అతి ముఖ్యములయిన జీవకణముల నిర్మాణంలో కాలెస్టరాలు అత్యవసరమయిన వస్తువు.

భోజనంలో కాలెస్టరాలు అత్యధిక మయినా లివర్ కోవ్యూల నుండి ఫాస్ఫోలిపిడ్లు తయారు కాకపోయినా, లివరులో కోవ్యూ చేరి వ్యాధిగ్రస్తమై పోతుంది. ఆ విషయం లివరు వ్యాధులు చర్చించి వచ్చుదు వివరిస్తాను.

ఇంత ముఖ్యమైన కాలెస్టరాలే రక్తంలో దాని పరిమాణం ఎక్కువై పోయినప్పుడు, రక్తనాళముల యొక్క — ముఖ్యంగా ఆర్టరీల యొక్క —

మనమూ మనదేహస్థితి

15-వ పేజీ తరువాయి

లోపలి పొరల మృదుత్వాన్ని నిశనంచేసి, వాటి నునుపును పోగొట్టి, అక్కడ ఎగుడు దిగుడులు ఏర్పరుస్తుంది. ఈ స్థితిని “ఆర్థిరియో స్కెరోసిస్” అంటారు. “స్కెరోసిస్ (Sclerosis) అంటే “పెళుసుదనం”. ఆర్టరీల యొక్క పెళుసుదనమని యీమాటకర్తము. ఆర్టరీలు రబ్బరు గొట్టములలాగే నంకోచవ్యాకోచ శక్తి కలిగి పెద్దవి చిన్నవి అవుతూ ఉంటవి. ఇవి పెళుసు అయినప్పుడు ఈ శక్తి పోతుంది. వాటి గోడలలో సున్నం యింకా పెళుసు అవుతవి. ఉద్రేకముల లోనూ, కొన్ని వ్యాధులలోనూ నెత్తురుపోటు అధికమవుతుంది. అప్పుడు రక్తనాళములు సాగి పెద్దవవుతే గాని చిట్లవు, వగలవు. ఆర్థిరియో స్కెరోసిస్ లో రక్తంపోటు అధికమైతే ఆర్టరీలు పగిలిపోతవి. ఇదే మెదడులో జరిగితే పక్షవాతం వస్తుంది.

ఆర్టరీ లోపల పొరలు ఎగుడు దిగుడై నందున రక్తములో గడ్డకట్టించే వస్తువులు అధికంగా తయారవుతవి. రక్తప్రవాహంలో యీ ఎగుడు దిగుడులు ఒరపిడిని హెచ్చు చేసినందున, రక్తంలో ఉండే, కొన్ని నూక్ల్యకణములు సరించి రక్తం గడ్డకట్టే వస్తువులు తయారవుతవి. అన్ని అవయవములకూ రక్తాన్ని సరఫరాచేసే హృదయమే “కారొనరీ ఆర్టరీ” అనే రక్తనాళం

ద్వారా తనకు తాను రక్తాన్ని సరఫరా చేసుకుంటుంది. ఈ నాళంలో యీ పెళుసుదనం ఏర్పడప్పుడు, అక్కడ రక్తం గడ్డకట్టి, గుండెలో కండరములకు రక్తం సరఫరా కాదు. ఆ గడ్డకట్టడం అది కారొనరీ ఆర్టరీ ఉపశృంఖలలో అయితే నొప్పితో పోతుంది. పెద్ద నాళమే వూడిపోతే క్షణాలలో మరణం సంభవిస్తుంది.

భోజనంలో కోవ్యూలు అధికమైనకొద్దీ రక్తంలో కాలెస్టరాలు పరిమాణం పెరగుతుంది. లివరు వ్యాధులలోనూ కాలెస్టరాలు పెరిగిపోతుంది. అవరోధంలో కోవ్యూ పదార్థముల పరిమాణం నిర్ణయించేటప్పుడు, ఆయా వ్యక్తుల వయస్సు, వారి రక్తంలో కాలెస్టరాలు ఎంత ఉన్నది? వారికి రక్తంపోటు ఉన్నదా? తెలుసుకుని మరి నిర్ణయించాలి. శరీరానికి అవసరమైన ‘ఏ’, ‘డి’ విటమినులు కోవ్యూ పదార్థముల ద్వారా గాని సరఫరా కావు. ఏ కారణములవల్ల నయినా కోవ్యూలను భోజనంలో తగ్గించినప్పుడు యీ విటమిన్లు కృత్రిమంగా తీసుకోవడమో ఇవి విరివిగా ఉన్న ఇతర భోజనములను తీసుకోవడమో అవసరం. పృథ్విగ మున్నవారు కోవ్యూ పదార్థములను తీసుకోవడం మానేయాలి.

ఇంతవరకు భోజనం ద్వారా లోపలకు పోయే చక్కెరలు, కోవ్యూలు, శరీరంలో వినియోగం కావడానికి లివరు ఎంత సహకరిస్తుందో తెలుసుకున్నాము. వచ్చే వారం ప్రాటిమల వినియోగంలో లివరు విరహించే విధులను వివరిస్తాను. ★

అంటుకుని, నిలువునా కాలిపోయిందట. ఇతను పెరట్లో ఉన్నవాడు కాస్తా ఇంట్లో కొచ్చేసరికి అంతా అయిపోయిందట. చూడు—పాపం— యివాళ మధ్యాహ్నం—ఆ కుర్రాడి వాస్తవ వాతో టెప్పి, కంట తడిపెట్టుకున్నాడు” అంటూ అగింది అవిడ. వరాగ్గా వింటున్న సుగుణ అనలు విషయం విని, కొరడాతో కొట్టినట్టు ఉలిక్కి పడింది. ఆమె కన్నుల ముందు ఆ దృశ్యం కనపడి నిట్టయ్యింది.

“.... ఇంకా నయవే—ఆ దృశ్యం కాస్తా— యీ కుర్రపిల్ల చూడలేదట. చూస్తే—యిది ఏ రూపుచు జ్వరమో తెచ్చుకొని, పోయేదని— ఆయన ఏడ్చాడు.” అంటూ రత్నమ్మగారు కాండ పూర్తిచేసి, నిద్రాకాండకు ఉపక్రమించింది.

ఆ రాత్రి తెల్లవారల్లా సుగుణకి నిద్ర పట్టలేదు. అదే దృశ్యం కళ్లకి వచ్చి కళ్లలో పరచింది. తెల్లవారి లేచేసరికి ఉషకి జడ వేస్తున్న తల్లి కనుపించింది.

“ఏవే—యింతా అన్యంగా లేచావ్” అంటూ రత్నమ్మగారు కూతుర్ని పరామర్శించి అనక “పాపం—యివాళ నుంచి దీనికి జడయ్యడం— బొట్టు పెట్టడం వేనే చేస్తా నన్నాను. అతనికి వచ్చా పాదా? పాపం, తంటాలు వదుతున్నాడు” అంది.

“రేపట్టుంది మీరు వేయద్దు. సుగుణ ఏవే వేస్తుంది” అంది ఉష రిబ్బన్ను అందిస్తూ. “అలాగే లేమ్మా” అన్నారు తల్లి కూతుళ్లు ఏక కంఠంతో.

సుగుణ హృదయ

16-వ పేజీ తరువాయి

అనాటినుంచి, తన చెళ్లెలతోపాటు జడ వెయ్యడం వంటి వసులూ, న్యూగ్లొ ఇంట రైల్వేలో టిఫిను పెట్టడం, మారం చేస్తే గారం చెయ్యడం, వంటి వసులూ సుగుణ సరదాగా చెయ్యసాగింది.

ఇలా కాలచక్రం మరికొన్నాళ్లు ముందుకుసాగి, మరో పకాన్ని చూసి ఉలిక్కిపడింది.

ఆనేళ సోమవారం. సుగుణ సంతకంచేసి, రూములోకి వచ్చేసరికి అంతకుముందే రూములో కూర్చున్న రాజారావు కుర్చీలోంచి గమ్మన లేచి, రూములలో ముఖం తుడుచుకుంటూ కిటికీ వైపు వెళ్లాడు. తన రాకతో, తత్రపడి అతను అలా వెళ్లిపోవడానికి గల కారణం తెలియక సుగుణ అతనికేసి చూసి, కుర్చీలో కూర్చుంది. రాజారావు చిన్నగా దగ్గి, తిరిగి వచ్చి తన కుర్చీలో కూర్చున్నాడు. ఆమె తల ఎత్తి చూసి అతను తనవైపే చూడడంవల్ల చూపు దిండుకుంది.

“ను—మరండి” అన్నాడు రాజారావు. ఆమె తలయెత్తి అతనివంక చూసింది. —“మరండి—పాడ్వాన్లరు — యింతకుముందే వచ్చు పీలివి” అమ్మగారూ — అయ్యగా ప్రమ్మంటున్నారూ” అంటూ వ్యూహ వతుకున వచ్చాడు.

“వెళ్లిరండి—అదే నేను చెప్పబోయేది” అన్నాడు రాజారావు కుర్చీలో వెనక్కు వాలుతూ. సుగుణ లేచి, అతన్ని అనుసరించింది.

“కూర్చోండి” అన్నాడు పాడ్వాన్లరు కూర్చుంటున్న సుగుణను ఉద్దేశించి. ఏమృతు తలపాగా తీసి, టేబులుమీద పెట్టి తల గోక్కున్నాడు. కోటు గుండీలు క్రింద నుంచి పైకి, పైనుంచి కిందికి తెక్కుచూసి, పరిచూసుకున్నాడు. గట్టిగా గాలి పీల్చి, విధిలేక వదిలేశాడు.

“పీలివారులు” అంది సుగుణ చిన్నగా. పాడ్వాన్లరు కదలబోలేడు.

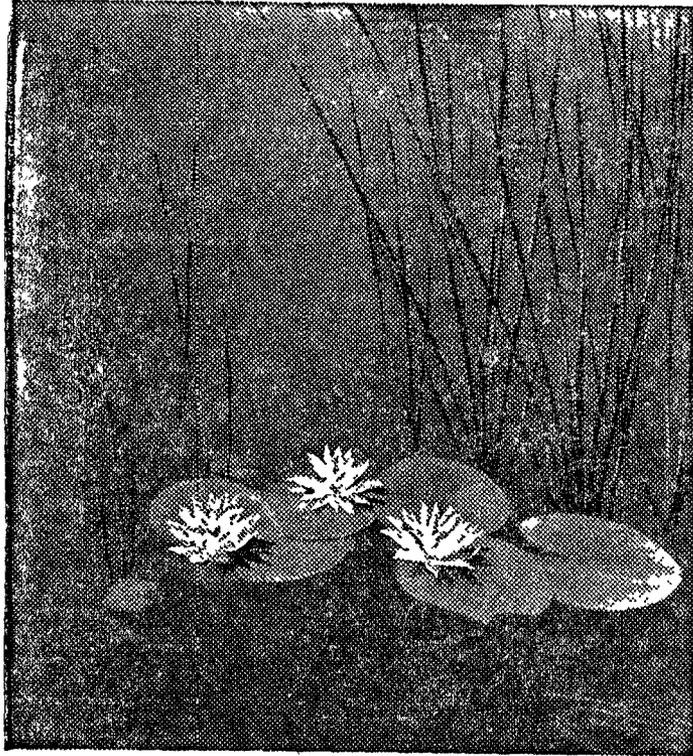
“అ—మరేనండి—మీతో ఓ విషయం చెప్పాలి. చూడండి. లోకులు కాకులన్నారు. కాకులు ఎంగిలి వెలికినట్టు లోకులు మనలో లోట్లు వెతుకుతారు. ఆ లోటే గనక మనలో లేకపోతే — వాళ్లె వైవా చెయ్యగల రంటారా, అనగల రంటారా — అందుకని, మనం సాధ్యమైనంతవరకూ ఇతరులు వేరెట్టి చూపడానికి ఏలేని మార్గాల్లో వెళ్లడం మంచిది—ఏవంటారు. ఇదే విషయం రాజారావుతో కూడా చెప్పాను.” అంటూ అగాడు.

ఓ నిమిషం పావు నిశ్శబ్దం ఏర్పడింది. “.... మరోటి. చాలామంది నిర్వార్యులే కాక, ఉపాధ్యాయులు కూడా అనుకుంటున్నారు—కనుక ... సుగుణ లేచి నిలబడడంవల్ల ఆయన మాటను మధ్యలోనే అనేశాడు. “క్షమించండి. ఇతరులు వేరెట్టి చూపిన

ఇంటిల్లిపాదికి ఆనందం చేకూర్చే

ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక

తప్పక చదవండి !

కమల శ్యామల స్వచ్ఛత

...విజయం - అతి వ్యవస్థగా. సహజంగా వున్న ఈ దిశాన్ని శాశ్వతంగా మీరు బ్రద్రవరుచుకోవచ్చు - ఆగ్నీ పా సింక్రో బాక్స్ కేమెరా ద్వారా ఇది సాధ్యం. అతి స్వల్పమైన ధర. పొడోతం తీయడం అతి తేలిక. మీ వెంట ఎక్కడికిబడితే అక్కడికి తీసుకొనివెళ్ళి. మీకు వచ్చిన దృశ్యాలను చక్కగా, పొడో తీసి శాశ్వతంగా బ్రద్రవరుచుకోవచ్చు.

ధర రు. 29.50 స్థానిక పన్నులు అదనం
ఆగ్నీ పా సింక్రో బాక్స్ కేమెరా
ఇండియాలో మొట్టమొదటి తరగతికి చెందిన
రొబ్బో గ్రాఫిక్ పరిశ్రమ ఉత్పత్తి చేస్తున్నది

బోర్ డిస్ట్రిబ్యూటర్లు ఆగ్నీ ఇండియా లిమిటెడ్

బాంబాయి మ్యూజిక్ కంకల్టర్ మద్రాసు

CSAI-19/78

సుగుణహృదయి

మార్గాలు తెలుసుకొని, సంచరించడం అంటే కష్టం. మన మార్గం మంచిదని నమ్మిక ఉంటే చాలు. 'సైగానే నీ స్కూల్లో రెండేళ్లు సైగా పనిచేస్తున్నాను కనుక, నామీద మీకు ఒక అభిప్రాయం ఏర్పడి ఉండవచ్చు. ఇంతకన్నా ఏదీ నేను చెప్పలేను. కృమించండి - వస్తాను' అంటూ బయటికి వచ్చేసింది. తలుపులచాలున, గోడల వారనా వింటున్న ఉపాధ్యాయులతో తలుపులు తప్పుకోవారో తెలిక అట్టే ఉండిపోయారు.

* * *

మర్నాడు తెల్లవారింది కానీ, తెల్లవారుతూ వచ్చే ఉష్ణ మాత్రం ఇదే వేయించుకోడానికి రాలేదు. విషయార్థం గ్రహించిన సుగుణ - రాధకి ఇదేవేసింది. వంటింట్లో రత్నమ్మగారికి యిదే విషయం గుర్తొచ్చి, నట్టింట్లో కొచ్చి "ఏవో అమ్మదూ, ఉష్ణ వచ్చినట్టు కనబడదే" అంది.

"లేదు - రాలేదు" అంది సుగుణ.

రత్నమ్మగారికి అర్థంకాలేదు. "అవునూ, ఎందుకు రాలేదంటూ - ఒంటికేం సలవరం తగల్గేదు కదా - సావం - నే నెళ్ళి చూసి ఒకపోయొద్దనా" అంటూనే, గిర్రున వెనక్కి తిరిగి, వెరటిదారిన ప్రక్క వాటాలోకి వెళ్ళి మరో రెండు నిమిషాల్లో ఉన్న చోట పుచ్చుకుని తీసుకొచ్చి, "ఇప్పుడే స్నానం చేసిందట. గౌను తొడుక్కుంటోంది నే నెళ్ళేసరికి" అంది.

"అనా" అంది సుగుణ ఆ విషయం నిజం కాదని తెలిసినా.

* * *

మరో వారం తిరిగి యింకో వారం ప్రవేశించేసరికల్లా, హెడ్మాస్టరు మరోసారి, మరో వద్దతితో, వెళ్ళేసరికి సలవం యిచ్చాడు. ఆనాడు ఇంటిపైకెళ్ళి అలవాటు వచ్చిన ఉష్ణ వచ్చి సుగుణ కుర్చీపై వెళ్ళింది. రాజారావు సర్రున కుర్చీలోంచి లేచాడు.

"ఏయ్! ఉష్ణ! యిలా - నే నెచ్చా" అన్నాడు.

"నేరాను - ఏకేం - నేను సుగుణ పిన్ని దగ్గరే ఉంటా" అంది ఉష్ణ సుగుణ పిన్ని చేతులు వట్టుకొంటూ.

రాజారావు కోపం పేట్రేగిపోయింది.

"ఏయ్, రమ్మంటే ఏక్కాదూ" అన్నాడు.

"నే రానే రాను" అంది ఉష్ణ తలూపుతూ.

"వెళ్ళమ్మ. తప్పు" అంది సుగుణ తన చేతులు నిడిపించుకుంటూ. ఉష్ణ తల తాటింది.

రాజారావు కోపం తారకస్థాయికి చేరి, కూతురు రెక్క పట్టుకుని గుంరూయించాడు. అంతే! ఉత్తర క్షణంలో ఉష్ణ "అమ్మా" అని విడుపు మొదలెట్టింది తండ్రి కేసి చూస్తూ. రాజారావు బాధగా జాబ్బు పేక్కుని "రా తల్లీ - మంచి దానివిగా - మనం - మంధి నీనిమాకి పోదాం" అంటూ కూతుర్ని ఎత్తుకుని చుక్కా వెళ్ళిపోయాడు.

సుగుణ చిన్నగా నిట్టూర్చింది.

* * *

అ రాత్రి భోజనాంతర్ముఖ, రత్న మృగారు అమాటా, యామాటా చెప్పి, "అప్పుట్టు, చూశావా—యా పక్కతను యిల్లు, భారీ చేస్తాట్టె. మన మంచి పాళ్లకి చేదయ్యింది చూడు ఫలానా రత్న మృగారు ఉత్తి కూర్చుంటాము అనే పేరు లేకుండా చూసుకుందాం అని నే ననుకుంటే, భారీ చేస్తాడట - చెప్తును- మనకేం" అంది కోపంగా. నుగుణ తల్లిచెప్పిన మాటలకు మావంగా తంవూపి పూర్కుంది

మర్నాడు మళ్ళీ ఉష రాకపోయేసరికి, "రాపోలే తీసి" అని పూర్కుండామని, పూర్కోలేక రత్న మ గారు పక్కంటి కెల్లింది కూతురుకి జడ వేస్తన్న భాజారావు అమెను చూసి తల వంచుకున్నాడు

"అదేవిట్టాయనా, పిల్లదానికి జడ-మే వేయ నన్నావా—అమాత్రం చేస్తే అరిగిపోములే వంపు వంపు—రావే ఉష—రా—" అంది అవిడ ఉష లేవబోయి, తండ్రి చేతిలో జడ ఉండిపోవడం వల్ల కూర్చోబడిపోయింది.

"వద్దు లెండి—మిమ్మల్ని కష్టపెట్టడం ఎందుకు —రా కెలాగూ తప్పేదిలేదు" అన్నాడు రాజారావు. రత్న మృగారికి పొరుషం ముంపకొచ్చింది. తలెత్తి చూసేసరికి, తలెత్తి చూస్తున్న రాజారావు కూడా తల దించేసుకోడం చూసి, దిగ్భ్రం యింటి కొచ్చి, కూతురుమీద మండిపడింది.

"పిల్లదానికి జడేస్తావంటే, దానివల్ల మనకు అష్టవైశ్యాలూ వస్తాయనుకున్నాడు గావోలు అతను—అదే బావుంది. ఫోనీ—మనకేం" అంటూ గోడకి జారవడింది. ఇంతలో పక్క వాటాలో చేతి ముట్టు నరనం, వెనువెంట ఉష ఏడువూ విన వచ్చాయి. మరో కాస్తేపటికి కళ్ళ నలుపు కుంటూ వెక్కుకుంటూ ఉష వచ్చింది.

"చూశావా, పిల్ల వెలా కొట్టి చంపుతున్నాడో రామ్మా—రా" అంటూ రత్న మృగారు అవ్వో యంగా లేచింది.

"జడ మీ రెయ్యద్దు, నుగుణ పిన్ని వెయ్యాలి" అంది ఉష వెనక్కి తగ్గుతూ. రత్న మృగారు చివ్వుబుచ్చుకోలేదు 'పోళ్ళేమ్మా—వెయ్యవే—పావం' అంటూ వంటింటివైపు నడిచింది.

* * *

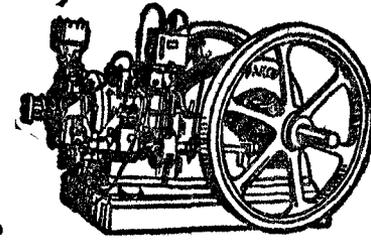
అనాడు సాయంత్రం నాలుగున్నర అయ్యింది. ఉష ఎగురుకుంటూ వచ్చి, గుమ్మం పక్కన కూర్చుని, కాఫీ తాగుతున్న నుగుణ మెడ చుట్టూ చేతులు నేసి తలమీద ఘుమ్మ పెట్టుకుంది.

"ఏమే వెకిలిల్లా— ఏవ్వి నంగతి—మరీ హెచ్చుమీ దున్నావ్. సినిమా కెళుతున్నారా—యింద కాఫీ" అంటూ రత్న మృగారు కాఫీ అందించింది. "లేదు" అంది ఉష కాఫీ అందుకుంటూ "మరి" అందావిడ "చెప్పనా" అంది ఉష తల్లి కూతుళ్ళకేసి చూస్తూ.

"పూ" అన్నా రిద్దరూ.

ఉష కాఫీ తాగి, గ్లాసు కిందపెట్టి "మరేం— దాకు — అమ్మందిగా — అందుకని, యింక నే నెప్పుడూ ఏడవను" అంది. సుగుణా, రత్న మృ గార్లు ఆశ్చర్యపోయి ఒకళ్ళ ముఖా లొకళ్ళ చూసుకున్నారు కాస్త పెందలాళే ఆశ్చర్యంతోంచి లేచిన రత్న మృగారు, "మళ్ళీ వెళ్లి చేసుకుంటు వ్వాడు గావోల్లు" అంది కూతురుకేసి చూస్తూ.

PAKCO పాకో స్టో-షీడ్, కోల్డ్ స్టార్టింగ్ (క్రాడ్ ఆయల్ ఇంజనులు
 —: ప్రత్యేక లక్షణములు :—
 * వనిచేయ (పారంభించుట కేరిక
 * తక్కువ ఇంధన ఖర్చు
 * క్రమమైన వడక
 * దిట్టమైన నిర్మాణం
 * ఎక్కువ మన్నిక
 * అగ్గులంగా పనిచేయుట
 * బాస్-ఫ్రూయల్ ఇంజక నోవరికరములు
 మద్రాసు, ఆంధ్ర, కర్ణాటక, కేరళ రాష్ట్రములకు విశేషము :
 Grams : LAMP **K. S. SHIVJI & CO.** (Estd. 1903)
 Phone : 22017 పోస్టుబాక్స్ నెం. 5, 178-79 (బాజ్యే, మద్రాసు-

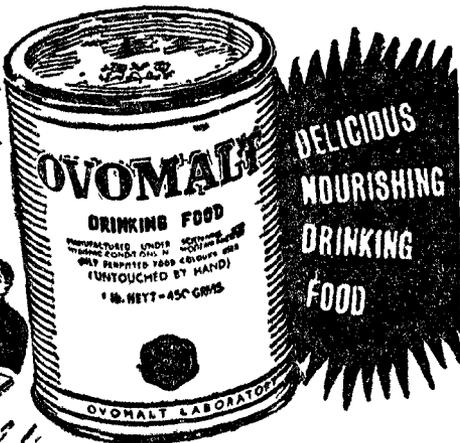
రమీ
 సౌందర్యపోషణ సాధనాల్లో
 ఒకటి
 డస్టింగ్
 పౌడరు
 శుష్కలతా
 Hykan

మలయాలో లభించు ప్రదేశము : మెలపపు మీనా (టెడింగ్ కంపెనీ, 50-ఎ, మార్చెట్ రోడ్, సింగపూరు-1.
 సిలోనులో లభించు ప్రదేశము : ఎ. బి. ఆర్. ఎ. లిమిటెడ్, కోలంబో.
 రమీ హాస్పిటాలికం—ప్రతి కుక్వారం కేడియో సిలోను 41.72 మీటర్లు మీద సా|| 6-80 నుండి 6-45 గంటలవరకు వివండి.

కుమ్మ సమస్త మేహ వ్యాధులకు
బాల్స్ **మొదటి నెలలో** **40% నివారణ!!!**
10% నివారణ!!
మాలెప్పిన్ అమోఘ జెషధము!!!
ఎవరములకు గ్రంథి రమురామ గుప్త
అమర జ్యోతి వెండర్స్ మరాఠ్పురం కర్నూలు జిల్లా

ఆరోగ్య ఆనందములు అందరు—
సంతోషంగా సులభంగా
పొందే మార్గము

ఓవోమాల్ను కలిపి వృద్ధిచేసే వస్తువను బాంబేలో నిండి యున్నదే గాక, రుచ్యంగా, సులభంగా శీర్షమయ్యే మాల్టా కూడా కలిగియున్నది. మిక్కిలి రుచ్యమైన ఒక కప్పు పానీయం అలసిన వరములకు క రెంటులాగా కలిపి ఉత్సాహములిచ్చును. ఓవోమాల్ను పిల్లలకు, యువకులకు, వృద్ధులకు అందరకు మంచిది. జబ్బునుండి కోలుకొనేవారికి డాక్టర్లు దీనిని సిఫారుసు చేస్తారు.

ఓవోమాల్లు

త్రాగండి

ఓ వో మా ల్లు లే బ రే ట రీ
సే లం - ౪.

సుగుణ హృదయ

సుగుణ ఏమీ అవలేదు. రత్నమ్మగారు కాసేగ్గాను కిందపెట్టి "ఎప్పుడూ — మీ అమ్మవరో నీకు తెలుసట" అంది.

"ఓ ! తెలుసు — చెప్పా" అంది ఉష నవ్వుతూ.

"చెప్పు" అంటావడ ఉష గమ్మున లేచి, సుగుణ వెంకీ వెళ్లి రెండు చేతులూ ఆమె మెడ చుట్టుకొనేసి, ఉషుతూ, "మరే—మా అమ్మ—సుగుణ పిన్ని మా అమ్మట" అంది సుగుణను పూవుతూ సుగుణ ఉలిక్కి పడింది రత్నమ్మగారు అట్టే ఉండిపోయింది.

ఆ విళ్ళుద్దాన్ని చూసిన ఉష సుగుణను వదలి నిత బడిపోయింది సుగుణ దిగున లేచి ముందుగది లోకి వెళ్ళిపోయింది ఈ పరిస్థితి అర్థంకాని ఉష, రత్నమ్మగారు పూర్తిగా తేరుకోనేలోగానే, ముందు గదిలోకి వచ్చింది యింటకెళ్ళిపోదామని

"ఏయ్! ఉషా — యిలా రా" అంది మంచమీద కూర్చున్న సుగుణ ఉష భయపడుతూ ఆసె వద్దకు వెళ్ళింది సుగుణ కళ్ళు వింతనిప్పుల్లా ఎర్రబడ్డాయి ఆమె రెండు చేతుల్ని ఒక చేల్తో పట్టుకుని, గుంఝాయిస్తూ "నన్ను అమ్మా అనమని ఎవరు చెప్పారు ? మీ నాన్నగారేనా" అంది రెండోచెయ్యి తాటిస్తూ. ఉష విక్క చచ్చి పోయి, కల అడ్డంగా వూపింది.

"మరెవరు ? నిజం చెప్పు" అంది సుగుణ "మరే — పిన్ని — సువ్వు మా అమ్మవని, పెద్ద స్కూల్లో మేస్ట్రీరు చెప్పారు. నిజంకాదా" అంది అమాయికంగా. సుగుణ ఆమె చెయ్యి వదిలేసి, "నరే—వెళ్ళ" అంది అప్పుడే వక్క గడవలో కాలు పెడుతున్న రాజారావు యీ మాటలు విని, విషయం అర్థం చేసుకుని, బయటకు రావోతున్న కూతురి రెక్క పుచ్చుకుని, బలంగా వీపుమీద రెండు బాదాడు ఉష ఏడు పుతో ఉలిక్కిపడి, లేచి గడవ దగ్గరికి వెళ్ళే సరికి, రాజారావు కూతుర్ని మరో నాలుగు బాదులు బాది బరబర లాక్కుని వెళ్ళిపోయాడు సుగుణ బాధగా నిట్టూర్చి మంచమీద కూలబడిపోయింది.

* * * ఆ పర్నాడు ఉష ఐదవేయించుకోదానికి రాలేదు. అప్పుడే పక్కంటనుంచి తిరిగొచ్చిన రత్నమ్మ గారు, "పాపం—పిల్లదానికి జ్వరం — పెనంలా కాలి పోతోంది — రాకేం—చేస్తుందిలే — ఒకలాకోట్టి చంపుతుంటే" అంది సుగుణ మౌనంగా తలూపి, పూర్కంది

ఉషకి, పంతులోపాటు జ్వరం, జ్వరంలోపాటు పంతుం ఎక్కువయి, ఓ వారం, వదిరోజులు తిరిగేసరికి "పై పాయిడు" అనిపించింది "పై పాయిడుటూ" అంది రత్నమ్మగారు.. సుగుణ ఉలిక్కిపడింది

"పాపం వోసారి వెళ్ళి చూసేరదూ" అంటూ అవిడ పంటింట్లోకి వెళ్ళిపోయింది సుగుణ లేచి, పక్కపాలా వైపు వెళ్ళింది.

హోల్లో మంచం వక్కవ కుర్చీలో కూర్చుని, పేవకు చదువుతున్న రాజారావు సుగుణను చూసి దిగున లేచి "ర—రంది కూర్చోండి" అన్నాడు.

మీగుణ తిన్నగా ఉన్న దగ్గరికి వెళ్లి, నుదురుమీద తెయ్యి వేసి చూసింది జ్వరం మరిగిపోతోంది "అమ్మా" అంటూ ఉన్న కళ్ళు తెరిచి చూసింది "ఏం—ఉన్న—తల వెళ్ళగా ఉందా—జ్వరం తగ్గి పోతుందిలేమ్మా" అంది కప్పును సరిచేస్తూ, ఉన్న మళ్ళి అమ్మా అంటూ కళ్ళు మూసుకుంది "దాక్కరు ఏవన్నాడు" అంది ఆమె రాజారావు ముద్దేకించి అతను నిస్పృహగా నవ్వాడు

"దాక్కర్లు — ఏవీ అనరు, అనలేరు కూడా— అయినా డబుల్ టై ఫియియల్ దించవచ్చు అంటున్నార" అన్నాడు అతని కంఠం వెంటు లాసింది "గీతని తప్పించే దెవడు — నుదుటిరా తెలా ఉంటే అలా జరగాల్సిందే" అన్నాడు తోంగుతు గొంతుతో సుగుణ కళ్ళలో నీరు మడులులిరిగి కొలతుల్లో నిలిచింది. రాజారావు గొంతు సరిచేసుకున్నాడు "అప్పుట్టు—మీతో పి విషయం చెప్పితి అనవసరంగా మీ మనస్సును పొంచేసినందుకు నేను చాలా విచారిస్తున్నాను దాని కా మాటలు ఎవరో మేష్టర్లు చెప్పిరట— పోతే, ఆ మాటలు నే ననిపించానని మీరు అనుకో కుండా ఉంటే అదే చాలా ఇక, నాలుగైదు రోజుల్లో యింట్లో కూడా మారబోతున్నాం. దొరకా అనుకోండి" అన్నాడు అతని మాటలకు వివసి నమాధానం చెప్పి తలెక్కి, ఆమె తల వంచు కుని, విసి వచ్చేసింది.

* * *

ఉన్న జ్వరం నాలుగైదు రోజుల వరకూ తగ్గు ముఖం వచ్చి కపోయినా, టయిఫాయిడ్ గడి చాట లేదు. ఈ నాలుగైదు రోజుల్లోనూ సుగుణ రోజాకి ఒకసారి వా ఉన్నను చూసేది.

అతేల రాజారావు మూలుకు వచ్చాడు. తల్లమ్మగారికి కొంచెం అస్వస్థతగా ఉండడంవల్ల సుగుణ మద్దావ్వాం శలవుపెట్టి యింటికి వచ్చింది తల్లమ్మగారు కాస్తేవు అవసోపాలు వడి, నన్నుగా విద్రించింది మరో కాస్తేవటికి తేచింది ఇంతలో రాజారావు తండ్రి వచ్చి "కొంచెం అమ్మాయిని చూస్తుంటారా, యిప్పుడే వస్తా" అన్నాడు "చాలాగో" అంది తల్లమ్మగారు అవులించి, చిటి కలు వేస్తూ, అయన అలా వెళ్ళగానే సుగుణ తేచి కళ్ళు చాటాలోకి వెళ్ళింది వక్కమీద ఉన్న మీగుణను చూసి, నీరసంగా వచ్చింది సుగుణ కుర్చీలో కూర్చుంటూ, "ఏం ఉన్నా, చూశావా— జ్వరం తగ్గి పోయింది, లేవటికి మరి తగ్గి పోతుంది" అంది.

"మరేం—అను జరవెందు కొచ్చిందో తెలుసా" అంది ఉన్న. సుగుణ తల వ్రాసింది.

"మరేం నిన్ను అమ్మా అన్నావని, వాళ్ళు వచ్చు చావ బాదేడుకచూ, అందుకని సుగుణ కళ్ళలో నీరు ముడి తిరిగింది.

"ఏం పిచ్చి, కోవం వచ్చిందా—పోస్తే వాళ్ళతో వెళ్ళక — మళ్ళి తండాడు" అంది సుగుణ మౌనంగా కన్నీళ్ళు పైట చెంగుతో తోత్తుకుంది "ఫానీ—పి బడగనా!"

"నిన్ను" అంది ఆమె "మరేం. మా అమ్మొచ్చేదాకా — నిన్ను అమ్మా అని పిలవనా—ఏం—ఉత్తి వేసినవడవేగా—ఏం—మరి

వా కప్పులు అమ్మి లేదుగా పిం — వాడ్డా. పోలే, నేనూ మా అమ్మ దగ్గరి .

"అప్పు—అలా అనకూడదు" అంది సుగుణ గమ్మున ఆమె వోటికి తెయ్యి అడ్డం పెడుతూ.

"మరి చెప్పు—పిలవనా వాడ్డా—కూతు— ఇంత పెద్దదానిని నీక్కూడా అమ్మంది మా వాళ్ళకీ ఉందిట వాకు లేదు. రాధకి కూడా ఉంది" అంది ఉన్న ఆమె చేతిని విడిచివచ్చు కుంటూ

"ఏం ? పిచ్చి—వాడ్డా—పోస్తే—ఉత్తి వేసినట్టే ఏమ్మా—కూ అమ్మయితే అలా అనదు నేను మా అమ్మ దగ్గరికి పోతా" అంది పూనమ్మన గొంతుకలో సుగుణ కన్నీళ్ళని పైట చెంగులో తుడుచుకుంటూ లేచి, "ఇప్పుడే వస్తానే ఉన్న" అంటూ వచ్చేసింది నిద్రనుత్తు పూర్తిగా వేదిలిస రతమ్మగారు కూతుర్ని చూసి "ఏస్తే—ఎలా ఉంది దానికీ, నే నెళ్ళి కూర్చోనా, నిద్ర పోతోండా" అని అడిగింది కానీ సుగుణ ఏదీ నమాధానం యివ్వకపోయేసరికి, "అదేమిట" అంటూ తేచింది.

* * *

వక్కమీద వడుతున్న సుగుణాకి తన గత జీవితం—విస్మృతం. తన అయిదో పిట—తండ్రి లాతీక్రింద వడి జనిపోతులు "వాన్నా—అమ్మా— వాళ్ళు కావాలి" అని తను వీడవడం, తల్లి నముదా యిందడం అన్నీ గుర్తుకు వచ్చాయి.

"వాన్నా—అమ్మి కావాలి" అన్న ఉన్న తూవం ఆమె కళ్ళయెదుట నిలిచింది.

"అమ్మా" అనుకుం దామి కన్నీటిని తుడుచు కుంటూ.

ఆ రాత్రంతా ఆమెకు ఉన్న, ఆమె మాటలే గుర్తుకు వాసాగాయి "అమ్మా అని పింకదా" అంటున్న ఆమె కంఠం వినిపించింది ఉలిక్కి వడిన సుగుణ కళ్ళు నులుముకుని ముట్టూ చూసింది. అప్పుడే వచ్చేండా గంటలు కొట్టింది గడియారం

సుగుణ లేచి కూర్చుంది అవులించింది ఆమె మనస్సు వేయ మనస్సుల్లె అతోజురలు యిచ్చింది. వక్కమీది లేచి, గదిలో వజార్లు వేయ వారం దించింది. మళ్ళి వక్కమీద కూర్చుంది. పి నిముషం అయ్యాక మళ్ళి లేచి, రైటు వేసి కిటికీలోంచి బయటికి చూసింది వక్క వాటాలో రైటు వెలుగు కనిపించింది ఆమె మనస్సు ఉన్న మీదికి పోయింది వెమ్మదిగా లేచి, తలవు తెరుచు కుని వసారాలోకి వచ్చింది వక్క కిటికీ కర్చుకు లోంచి కుర్చీలో కూర్చున్న రాజారావు కనుపిం చాడు

రాజారావు కుర్చీలో కూర్చుని, కన్నీరు మున్నీ రుగా, మౌనంగా నిలపించడం చూసింది ఆమె కళ్ళవెంట నీరు గిర్రున తిరిగింది అలాగే నిల బడిపోయింది ఇంతలో ఉన్న లేచి, వక్కమీద కూర్చుంటూ" వాన్నా" అంది రాజారావు ఉలిక్కి వడి, "ఏమిటమ్మా" అన్నాడు ఏమిటమ్మలో అమ్మి శబ్దం— ఉన్నకీ అమ్మని గుర్తుచేసింది "అమ్మి కావాలి" అంది వెంటనే రాజారావు పిడికిలితో నుదురు బాదుకున్నాడు.

శ్రీ బాలాంజనేయ ప్రశ్న
 సంతానము, రోగములు, గ్రహబాధలు, వివాహం, పారిపోయిన పశువులు, మను ఘ్యులయొక్క ఆచూకీ, దొంగిలింగిన సొమ్ము, వీడిపోయిన భార్య మీరు కోరిన 5 ప్రశ్నలకు వెంటనే ప్రవాసి పంపగలను. రూ 2 ఎం.పి. చేయండి. నెలవారీగా 12 నెలలకు 1 సంవత్సరం జాతకము రూ 2. పూ రిపేరు, బాబునానిన సైము తెలిపిన చాలును.
హనుమాన్ జ్యోతిషాయము,
 10వ లై ను, అరండల్ సేటు, నంటూరు 2

హకోమియోపతి విచిత్రగుణమంజరి
 రచయిత : శ్రీ అంక సూర్యప్రకాశరావు
 ప్రతి యింటాను ఉండదగు ఉత్కృష్ట వైద్య గ్రంథము 1, 2, 3 భాగములు క్యాంకోల్లెండు వరుసగా రూ 10/-; రు 10/-; రు 3/- మూడుభాగములు ఒకే డైండు వెం రు 20/-లు పూర్తి డబ్బును ముందుగా పంపువారికి వి పే ఖర్చులు మేమే భరింతుము వివరములకు : యస్. కె. హకోమియో హాల్, శ్రీకాకుళం (పోస్టు & జిల్లా)

RATNAM'S N-OIL
 అంగనరములం బలహీనత చెంది, చిన్న వనతో తిరిగి ఆధాధాకకాగం అయి తూ ౧ సౌఖ్య మనుభవించుటకు 50 పంకీ (తక్కువ) గలది. 1 పీసా రూ. 10 అం వి. పి. 1-4-0 కావలసినవారూ ముందుగా 1-4-0 వంపేది. ఇంగులో స్పెషల్ రకం అర్ధంటూగుణమునకు రూ. 25-0-0 అం.
డాక్టర్. రత్నం నెస్సె (Estd 1904)
 మలక సేటబిల్డింగ్స్, అజంతారామా రైట్ కట్ట, హైదరాబాద్ - 24 (ఆంధ్రప్రదేశ్)

కౌలు ఆణిమండు
 హిరములలో అనెలం—కండలు పెరిగి, హిరము నేలపై వెట్టలేక రాళ్ళు తగిలిన (తుల్లివడువారు) పై పూతగా వాడిన అనెలం తీసివేసి స్వస్థ పరచును వెల పోస్టు ఖర్చుతో రు 4-25
కొక్కోకము
 వివిధ విశ్రవలములతో కలది వెల పోస్టు ఖర్చుతో నహ రూ. 2-25
BALAJI AGENCY,
 No 16, Vaikakarana St.,
 Vepery MADRAS 7

చిన్నపిల్లల ప్రశ్నోత్తరాలు

1. తల్లికోట యుద్ధము ఏ సంవత్సరమున జరిగినది ?
2. ఏది మంచి క్రీమ్ మిల్క్ టాప్ ?

శ్రీమతి కె. జ్యోతి

కె. జ్యోతి 9991

కె. జ్యోతి

నైజామ్ నుగర్ ఫ్యాక్టరీ లిమిటెడ్,
హైదరాబాదు (ఎ.పి.).

NSZ-1312 TG

పిల్లల ప్రపంచము లో
విల్లప్పుడు న్యూట్రైన్ అనే మాతే

న్యూట్రైన్ కనోఫెక్షనకి కంపెనీ
ప్రైవేట్ లిమిటెడ్, చిత్తూరు, ఆంధ్రప్రదేశ్

సుగుణ హృదయ

“హే, అమ్మోచ్చేదాకా—సుగుణపిన్ని నన్నా అమ్మా అని పిలవనియ్యి” అంది ఉష
 “ఫ్లవ్—నోర్నూయ్” అన్నాడు రాజారావు వెంటనే కృతి తగ్గించి “తప్పమ్మా అలా అన కూడదు అవిడకి కోపం వస్తుంది తప్పూ” అన్నాడు కూతుర్ని బుజ్జగిస్తూ
 “ఉష వాద్దు అయితే నేనూ అమ్మ దగ్గరికి పోతా” అంటూ ఉష గి అగి ల్లా డింది. రాజారావు చిన్నగా మూర్ఖి కుర్చీలోంచి లేచాడు బయట నించున్న సుగుణ అతనికి గమ్మున కనబడే సరికి “అ—వివరు” అంటూ తలవ్రుతీశాడు.
 “నేనే” అంది సుగుణ చిన్నగా
 “మీరా” అన్నా డతను ఏవనలో తెలిక సుగుణ మారు మాట్లాడకుండా లోపలకు వచ్చింది ఆమెను చూస్తూనే “అదిగో—పిన్ని వచ్చింది ఏం పిన్నీ—పిలవనా వద్దా” అంది “ఫ్లవ్” అన్నాడు రాజారావు
 సుగుణ ఉష నుదురుపీద చెయ్యివేసి, “ఏం ఉషా—విలా ఉండమ్మా” అంది చిన్న గొంతుతో. “నాకేంలేదు—తగ్గిపోయింది గానీ—నిన్ను అమ్మా అని పిలవనా వాద్దా—నూ అమ్మ దగ్గరి కెళ్లి పోనా” అంది దగ్గుతూ
 రాజారావు బాధగా ఊగినలాడాడు
 “చెప్పు వాద్దంటే మా అమ్మ దగ్గరి కెళ్లి పోతా—లేపిపోటికి” అంది భయపెడుతున్నట్టు. సుగుణ కళ్ళు గట్టిగా మూసి, తెరిచింది. టవటవ రెండు చినుకులు ఆమె కళ్ళనుంచి రాలి, ఉష తల మీద పడ్డాయి
 “వాద్దా—పిలవనా” అంది ఉష మళ్ళీ—లేచి సుగుణ భుజాలు వట్టుకుని పూవుతూ
 “ఉషా” అంది ఆమె ఉషని కౌగలించుకుని
 “అమ్మా” అంది ఉష వెంటనే మళ్ళీ “పిలవనా” అంది అనుమానంగా
 “పిలు—నేనే నీ అమ్మను” అంది ఆమె ఉషను మరింత గాఢంగా హతుకుంటూ. రాజారావు న్నట్టు దై శోయాడు.
 “ఏ—ఏవండీ” అన్నాడు.
 “అమ్మా—నాన్నా—పిన్ని వచ్చుకుంది” అంది ఉష అనందంతో
 సుగుణ పైట భుజం చుట్టూ తిప్పి, మొర్రో దొప్పకుంటూ, “క్షమించండి, తండ్రీలేక నేను వడ్డ బాధ—నాకు తెలుసు తల్లిలేని బాధ పూహించ గలను” అంది
 రాజారావు అలాగే ఉండిపోయాడు
 “అమ్మా—నాన్నా—అమ్మ” అంది ఉష ఏవనలో తెలిక
 “అవునమ్మా, నేనే మీ అమ్మను మీ మేష్టారు చెప్పినట్టు నేవుడు నన్ను పంపేడు” అంది ఉషను అక్కణ వేర్చుకొంటూ ఆమె
 “నిజంగానా ? నాకు తెలుసు మేష్టర్లు అబద్ధం అడరు” అంది ఉష అనందంతో సుగుణ మెడ చుట్టూ చేతులు వేస్తూ
 రాజారావు కళ్ళల్లో నీరు సుడులు తిరిగి కం కుర్లో అగింది
 సుగుణ కళ్ళిరు తుడుచుకుని, ఉష తల నిమి గుతూ నిట్టూర్చింది. ★